शान्ति र समृद्धिको संवाहक...

गौतमबुद्ध सन्देश

wwwgautambuddhasandesh.com

राष्ट्रिय दैनिक

गौतमबुद्ध सन्देश
दैनिक
खोजी खोजी पढौं
ताजा समाचारका लागि
www
gautambuddhasandeshcom
लगाइन गर्नुहोस्

वर्ष ८ | अङ्क : १४४ | २०७९ भदौ ८ गते बुधबार | 24 Aug 2022, Wednesday | पृष्ठ सङ्ख्या : ४ | मूल्य रू.: ५/-

गोपीगंज-त्रिवेणी हुलाकी सडक निर्माणमा ढिलाइ

गौतमबुद्ध सन्देश

परासी, ७ भदौ।

गोपीगंज-त्रिवेणी हुलाकी सडक निर्माणमा ढिलाइ हुँदा यात्रुहरुलाई सास्ती भएको छ। वर्षा हुँदा हिलाम्मे र घाम लाग्दा धुलाम्मे उक्त सडकमा यात्रा गर्न यात्रुलाई कठिनाइ भएको गुनासो गरेका छन्। त्यस्तै स्थानीयलाई पनि आवतजावतमा कठिनाइ भएको छ। पश्चिम नवलपरासीको उक्त सडकका अधिकांश भाग फुटेर खाल्डाखुल्डी भएको छ भने सडकमा पानी पर्दा सडक पुरै हिलाम्मे हुने भएकाले यात्रामा निकै कठिनाइ भोग्नु परिरहेको स्थानीय युवराज मौर्यले जानकारी दिए। उक्त १५ किलोमिटर दुरीको हुलाकी सडक तल बर्दघाट नगरपालिका, प्रतापपुर गाउँपालिका हुँदै सुस्ता गाउँपालिकालाई जोडेको छ। नारायणचोक (गोपीगंज) देखि रानीनगरसम्म (त्रिवेणी) कुल १५ किलोमिटरको उक्त हुलाकी सडक निर्माणका लागि बज्रगुरु महालक्ष्मी जेभी ललितपुरले ठेक्का लिएको छ। २ लेनको पीच सडक निर्माणका लागि ठेकेदार कम्पनीले भ्याटसहित ४९ करोड, ६७ लाख ६२ हजार ५४६ रुपैयाँमा ठेक्का लिएको छ।

बाटो निर्माणका लागि ठेकेदार कम्पनीले २०७६ मंसिर १ गते सम्झौता गरी २०७९ मंसिर १ गतेसम्म सम्पन्न गर्नुपर्ने म्याद रहेको छ। ठेक्काको म्याद ४ महिना भित्रै सकिन्छ तर अहिलेसम्म जम्मा ३० प्रतिशत मात्र काम भएको पाइएको छ। करिब ३ वर्षको समयमा पनि ठेकेदारले काम सम्पन्न गर्न नसक्दा स्थानीयहरु सास्ती खेप्न बाध्य भएका छन्। ठेकेदारलाई समयमै काम सम्पन्न गर्न पटकपटक ताकेदा गर्नपनि खासै चाँसो नदेखाएको प्रतापपुर गाउँपालिकाका अध्यक्ष उमेशचन्द्र यादवले जानकारी दिए। ठेकेदार कम्पनीले विभिन्न बहाना गर्दै अढाई वर्षमा जम्मा २४ वटा कल्भर्ट बनाएको छ। त्यस्तै बजार क्षेत्र बनाउनुपर्ने ढलको ८० प्रतिशत मात्र काम सम्पन्न गरेको छ भने बाँकी २० प्रतिशत गर्न बाँकी नै छ। सडक डुबान क्षेत्रमा रिटर्निङ्ग वाल र ६ किलोमिटर ग्रेवलको काम वर्षाको कारण देखाउँदै अहिले काम रोकेको छ। वर्षाले काम अवरोध भएको र अब छिट्टै काम सुरु गर्ने ठेकेदार दावा शेर्षाले जानकारी दिए।

बीमा रकमको लोभमा आफ्नै टिपरमा आगजनी

रुपन्देही, ७ भदौ। (गौबुस)

बीमाको लोभमा परी आफैंले चलाउने टिपर जलाएको भन्दै प्रहरीले दाङमा चालक र सहचालकलाई पक्राउ गरेको छ। पक्राउ पर्नेमा चालक अरुण चौधरी र सहचालक आकाश चौधरी रहेका छन्। मंगलबार बिहान बन्दको मौका छोपी आफैंले चलाउँदै आएको टिपरमा आगजनी गरेको पुष्टी भएपछि प्रहरीले चालक र सहचालकलाइ पक्राउ गरेको हो।

प्रहरी नायब उपरीक्षक (डीएसपी) राजनकुमार गौतमका अनुसार घोराही-लमही सडकखण्डको बबई खोलाको पुलमा मगलबार बिहान रा १ ख १६९४ नम्बरको टिपरमा आगजनी भएको थियो।

एका बिहानै टिपरमा आगो लागेको देखेपछि स्थानीय बासिन्दाले प्रहरीलाई खबर गरेका थिए। घटनाबारे सोधपुछ गर्दा सुरुमा चालक चौधरीले चार पाँच जनाको अज्ञात समूहले टिपरमा आगो लगाएर भागेको बताएका थिए। तर सोही समयमा अन्य सवारीसाधन निर्वाध रुपमा चलेको बेला टिपरमा मात्र कसरी आगजनी भयो भनेर प्रहरीले घटना शंकास्पद देखेपछि दुवै जनालाई नियन्त्रणमा लिएर सोधपुछ गरेको थियो।

'आगजनी गरिएको ट्रक दुईदिनदेखि मर्मतका लागि ग्यारेजमा राखिएको रहेछ' उनले भने, 'बिहानै बन्दकर्ताहरु सडकमा नभएको र अन्य सवारी साधान चलिरहेको देखेपछि घटना शंकास्पद मानेर अनुसन्धान सुरु गरेका थियौं।' अनुसन्धानकै क्रममा बीमाको लोभमा गाडी मालिकको सहमतिमा बिग्रेको गाडीमा चालक आफैंले आगजानी गरेको पुष्टि भएको डीएसपी गौतमले बताए।

बन्दको बहाना बनाएर बीमाको दाबी गर्न आफैंले गाडीमा आगो लगाएको खुलेको उनले बताए। डीएसपी गौतमले गाडीका मालिकको पनि खोजी भइरहेको जानकारी दिए। सरकारसँगको तीन बुँदे राजनीतिक सहमतिविपरीत पार्टीका नेतालाई पक्राउ पुर्जी जारी गरेको, एमसीसी, भ्रष्टाचार र महँगीको विरोधमा नेत्रविक्रम चन्द विप्लव नेतृत्वको नेकपासहित चार दलले मंगलबार नेपाल बन्दको आह्वान गरेका थिए।

आम निर्वाचन २०७९ : खटाइँदै साढे २ लाख बढी कर्मचारी

काठमाडौं, ७ भदौ।

निर्वाचन आयोगले जनशक्ति व्यवस्थापन निर्देशिका, २०७९ स्वीकृत गरेको छ। आयोगले निर्वाचनमा खटिने कर्मचारीको २० लाख बराबरको सामूहिक दुर्घटना बीमासहितको निर्देशिका स्वीकृत गरेको हो। निर्देशिकाबमोजिम निर्वाचन आयोग, निर्वाचन कार्यालय, निर्वाचन अधिकृतको कार्यालय, मतदानस्थल तथा मतगणनास्थलमा जनशक्ति परिचालन गरिने आयोगका प्रवक्ता सहसचिव शालिग्राम शर्माले नेपाल प्रेसलाई जानकारी दिए। उनका अनुसार ७७ जना जिल्ला न्यायाधीश र ८८ जना न्याय सेवाका राजपत्रांकित द्वितीय श्रेणी अर्थात उपसचिवसरहका कर्मचारी गरेर १६५ वटा निर्वाचन क्षेत्रमा मुख्य निर्वाचन अधिकृत नियुक्त गरिनेछ।

नियमित जनशक्तिले नपुगेको अवस्थामा मात्र अन्य निकायबाट कर्मचारी माग गरिने उनको भनाइ छ। मतदान केन्द्रमा मतदाता संख्याका आधारमा कर्मचारी परिचालन गरिने आयोगले जनाएको छ।

मुख्य निर्वाचन कार्यालयमा नौ-नौ जना कर्मचारी

आयोग स्रोतका अनुसार प्रत्येक निर्वाचन अधिकृतको कार्यालयमा मुख्य निर्वाचन अधिकृतसहित नौ जना कर्मचारी रहनेछन्। जसमा एकएक जना मुख्य निर्वाचन अधिकृत, सहायक निर्वाचन अधिकृत, लेखा अधिकृत वा लेखापाल, सहायक कर्मचारी र कम्प्युटर अपरेटर रहनेछन्। त्यस्तै दुई/दुई जना सहयोगी कर्मचारी र एक जना सुरक्षा अधिकारी रहने आयोगले जनाएको छ। यसअनुसार १६५ निर्वाचन क्षेत्रमा मुख्य निर्वाचन अधिकृतसहित एक हजार ४८५ जना कर्मचारी परिचालन हुनेछन्। निर्देशिकाअनुसार मुख्य निर्वाचन अधिकृत जिल्ला न्यायाधीश वा न्याय सेवाको राजपत्रांकित द्वितीय श्रेणी अर्थात उपसचिवसरह, सहायक निर्वाचन अधिकृत राजपत्रांकित द्वितीय श्रेणीको उपसचिव वा सोसरह नभए राजपत्रांकित तृतीय श्रेणी वा शाखा अधिकृतसरहको खटाइनेछ।

यस्तै लेखा अधिकृत वा लेखापाल राजपत्रांकित तृतीय श्रेणी अर्थात शाखा अधिकृत वा सोसरह नभए राजपत्र अनंकित प्रथम श्रेणी अर्थात नायब सुब्बासरह र एकजना सहायक कर्मचारी राजपत्र अनंकित प्रथम श्रेणी अर्थात नायव सुब्बा वा सो नभए राजपत्र अनंकित द्वितीय श्रेणी अर्थात खरिदार वा सोसरहको खटाइने छ।

कम्प्युटर अपरेटर राजपत्र अनंकित प्रथम श्रेणी अर्थात नायब सुब्बा वा सो नभए राजपत्र अनंकित द्वितीय श्रेणी अर्थात खरिदार, दुई जना श्रेणीविहीन सहयोगी कर्मचारी खट्नेछन्। सवारीसाधन भएमा एकजना सवारी चालक र एकजना मुख्य निर्वाचन अधिकृतको निजी सुरक्षा अधिकारी (पीएसओ) रहने निर्देशिकामा व्यवस्था गरिएको छ।

मतदान केन्द्रको लागि साढे २ लाख कर्मचारी आवश्यक

निर्देशिकाअनुसार मतदाताको संख्याको आधारमा मतदान केन्द्रमा कर्मचारी खटाइनेछ। जसमा २५० जना मतदाता रहेको केन्द्रमा नौजना, ५०० जना मतदाता रहेको केन्द्रमा ११ जना र ५०० माथि मतदाता रहेको केन्द्रमा १२ जनासम्म कर्मचारी खटाइनेछ।

हालै सम्पन्न स्थानीय तह निर्वाचनमा २१ हजार ९५५ वटा मतदान केन्द्र रहेको थियो। मतदाताको संख्या थपिएकाले करिब एक हजारसम्म मतदान केन्द्र थपिने आयोगको अनुमान छ। यसअनुसार २३ हजार मतदान केन्द्र पुग्नेछ। २३ हजार मतदान केन्द्रमा प्रतिकेन्द्र ११ जनाका दरले २ लाख ५३ हजार कर्मचारी खटाइनेछ।

प्रत्येक मतदान केन्द्रमा एकएक जना मतदान अधिकृत, सहायक मतदान अधिकृत र मतदाता नामावली रुजु गर्ने कर्मचारी खटिनेछन्। मतपत्र दिन थप ४ जना, सहयोगी एक जना, स्वयंसेवकमा मतदान गरेका मतदाताको तथ्यांक राख्न एक जना, मतदाताको नङमा मसी लगाउन महिला एकजनासमेत गरेर दुई जना तथा एक जना मतदाताको लाइन व्यवस्थापन र अन्य सहयोगका लागि खटाइनेछ। पाँच सयभन्दा बढी मतदाता भएको केन्द्रमा थप एक जना स्वयंसेवक खटाइनेछ। स्रोतका अनुसार असोज ११ गते निर्वाचन अधिकृतको कार्यालय स्थापना हुनेछ। सँगै मुख्य निर्वाचन अधिकृत नियुक्त भएर असोज २१ गतेदेखि कर्मचारी मुख्य निर्वाचन अधिकृतको कार्यालयमा हाजिर भइसक्नेछ आयोगले जनाएको छ।

(नेपाल प्रेस)

सम्पादकीय

हतारमा राजधानी नसार

प्रदेश सभाले २०७७ साल असोज २० गते प्रदेशको नाम लुम्बिनी तथा राजधानी दाङ, अर्घाखाँची र प्युठानको सीमा क्षेत्र राप्ती उपत्यकाको भालुवाङ कायम गर्ने निर्णय गऱ्यो । बहुमत जनताको भावना विपरित तत्कालिन नेकपाको निर्णय बमोजिम प्रदेश सभाले राजधानी तोकेको थियो । तत्कालिन प्रदेश सरकारका मुख्यमन्त्री शंकर पोखरेलको जोडबलमा प्रदेशको अस्थायी राजधानी बुटवलबाट भालुवाङ सार्ने निर्णयमा प्रदेश सभामा बहुमत पुऱ्याईएको थियो । प्रदेशको राजधानी दाङ घोषणा गर्दै मुख्यमन्त्री पोखरेलले स्थायी राजधानीमा आवश्यक पर्ने भौतिक संरचना निर्माण भएपछि मात्र बुटवलबाट सार्ने प्रतिबद्धता जनाएका थिए । लगत्तै पोखरेल अल्पमतमा परे र प्रदेश सरकार छाड्न बाध्य भए । प्रदेश राजधानी दाङ सार्ने निर्णय गरेकोमा नेकपा एमालेको बिरोध गर्ने दलहरु नेपाली काँग्रेससहितको गठबन्धनले लुम्बिनी प्रदेशमा सरकार गठन गरेको छ । माओवादी केन्द्रका तर्फबाट कुलप्रसाद केसी मुख्यमन्त्री छन् । दाङको भालुवाङ क्षेत्रमा स्थायी राजधानीका लागि आवश्यक पर्ने भौतिक संरचना निर्माण भएकै छैनन्, तर उनले प्रदेश सरकार तत्काल सार्न दवाव दिइरहेका छन् । संसदीय निर्वाचनको पूर्वसन्ध्यामा भइरहेका संरचनालाई छाडेर अस्थायी र भाडाका संरचनामा राजधानी तत्कालै सार्नुपर्ने कारण कमिशनको खेल बाहेक अरु केहि होइन ।

भालुवाङ राजधानी कायम भएपछि त्यहाँ भौतिक संरचना पनि आवश्यकता अनुसार बन्नुपर्छ । प्रदेश सभा, मुख्य मन्त्री र अन्य मन्त्रालय रहने ठाउँ, प्रदेश प्रमुखको कार्यालयलगायतका धेरै पूर्वाधार बन्नैपर्छ । प्रदेश राजधानीका लागि आवश्यक पूर्वाधार सहितको गुरुयोजना बनेर कार्यान्वयनको चरणमा छ । त्यसलाई कार्यान्वयन गर्न प्रदेश सरकारले अग्रसरता लिनुपर्छ । संरचनाहरु बनेर सकिएपछि अस्थायी मुकामबाट अवश्य सार्नुपर्छ । तर, संरचना नबन्दै हतारमा सार्नु बदमासी हो । मुख्यमन्त्री केसी अहिले प्रादेशिक अस्पताल निर्माण सम्बन्धि टेण्डरमा मिलेमतो गरी झण्डै २ अर्ब रुपैयाँ घोटाला गर्न लागेकोमा विवादित छन् । विवादमा परेको मेसोमा राजधानी सार्ने मेसो गरिएको छ । भालुवाङको राप्ती प्राविधिक शिक्षालय परिसरमा अस्थायी टहरा बनिरहेको छ । त्यहाँ प्रदेश सरकार अटाउने संभावना छैन । किनकी बर्तमान गठबन्धनले सत्ता टिकाउन जम्बो मन्त्रीमण्डल बनाएको छ । एउटा मन्त्रालय थप्दा मात्रै मन्त्री र सचिवालयको तलब भत्तामा ३ करोड बढी खर्च हुन्छ । खर्च बढाउने, योजनाहरु अपारदर्शी ढंगले अघि बढाएर भ्रष्टाचार गर्ने र राजधानी सार्ने बहानामा ठूलो खर्च देखाएर लुट मच्चाउने झुण्डहरुलाई खबरदारी गरौं । स्थायी संरचना बनेपछि मात्र प्रदेश राजधानी सारौं ।

मतदान नगर्दासम्म जनता सार्वभौम सम्पन्न

पुष्करराज प्रसाई

सार्वभौम भन्नाले राज्यको भूमिमा जुनसुकै स्थानमा रहे पनि जनताको आफ्नो भूगोल अर्थात् भूमि र स्रोतमा रहने अधिकार भन्ने बुझिन्छ । सार्वभौम सत्ताको ऐतिहासिकतातर्फ जाँदा करिव ३ सय ४७ वर्षअघि १८२५सालमा कुमारी जात्राका दिन पृथ्वीनारायण शाहले माजु (कुमारी)का हातबाट टीका लगाएर नेपालका राजा भएका दिनबाट जनतामा राज्यको सार्वभौम सत्ता हस्तान्तरण भएको भन्ने कथन पनि सुनिन्छ । जब मेचीदेखि गण्डकी क्षेत्रसम्म नेपालराज्य स्थापित भयो त्यसै बखत पृथ्वीनारायण शाहका भाइहरूले आफ्नो नयाँ राज्य वनाउने पैतृक अधिकार भएको वताउँदै अंश माग्दा 'राज्य भन्या कुरा भाइ भाइना बाँडिने कुरा होइन, राज्य त जनताको हुन्छ । राजा त त्यसको रखवाला मात्र हुन्छ, पालक र रक्षक मात्र हुने हो' भन्ने जवाफ दिएका थिए ।

त्यसैबेलादेखि राज्यको सार्वभौम सत्ता जनतामा रहन्छ शासकमा होइन भन्ने सिद्धान्त रही आएको देखिन्छ । तर, हाम्रा वर्तमान निर्वाचित जनप्रतिनिधिमार्फत बनेका सरकारले निर्वाचित भइसकेपछि हामीले जे गरे पनि हुन्छ, हामीले गरेको सबै कार्य सार्वभौम सम्पन्न जनताले नै गरेको ठानिनुपर्छ भन्ने बुझाइ राखेको पाइन्छ । तर, वास्तवमा मत दिनुको अर्थ आफ्नै हितविरुद्ध काम गर्ने पूर्ण अधिकार हस्तान्तरण गरेको हो भन्ने मान्यता लिने अवस्था हुन सक्तैन ।

यो सरासर गलत र अनुचित काम कारबाही हो । यस्ता गलत काम कारबाही रोक्न निर्वाचित गरेका जनप्रतिनिधिलाई फिर्ता बोलाउन सक्ने कानुनी व्यवस्था गर्नु जरुरी देखिँदै छ । जबसम्म यस्तो कानुनी व्यवस्था हुँदैन तबसम्म निर्वाचित जनप्रतिनिधिले जे पनि गर्न पाउने अख्तियारी पाएको भन्ने सोच बदलिन सक्तैन ।

संविधानको परिकल्पना राजकीय सत्ताका सबै निकाय राजनीतिक दल र तिनका अंशियारले विधिको राज्यमा कुनै दखल नपु-याउन् भन्ने हो ।

नेपालका प्रत्येक राजनीतिक दल आफूले नै जनतालाई सार्वभौमसम्पन्न बनाएको भनेर दाबी गर्दै आएका छन् । तर, तिनै राजनीतिक दलमध्यका गठबन्धनको सरकार अहिले राष्ट्रघाती सोच चिन्तनअनुरूप देशलाई मानसिक राजनीतिक भौतिक तथा आर्थिक रूपमा कोलोनाइज्ड गराउने प्रक्रियामा सामेल हुन थालेका आभास हुन थालेको छ । सो तथ्य भर्खरै पास गराएका एमसीसी र नागरिता विधेयकबाट पुष्टि हुन्छ । संघीय संसद्का दुवै सदनबाट पारित भएको त्यो नागरिकता विधेयकका पक्षमा नेपाली कांग्रेस नेकपा माओवादी केन्द्र एकीकृत समाजवादी जनता समाजवादी पार्टी थिए ।

नेकपा एमाले राष्टिय जनमोर्चा र नेमकिपा भने नेपाली नागरिक पुरुषसँग विवाह गर्ने विदेशी महिलालाई तत्काल नागरिकता दिन नहुने पक्षमा थिए उनिहरूको भनाइ चाहिँ तत्काल जीवन निर्वाहका लागि राजनीतिक अधिकारबाहेक अन्य आर्थिक सामाजिक सांस्कृतिक अधिकारसहितको राष्ट्रिय परिचयपत्र दिने र विवाह भएको सात वर्ष पुगेपछि नागरिकता दिनु राष्ट्रको हितमा हुने भन्ने रहेको थियो । जन्मका आधारमा नेपाली नागरिकता पाएकाको सन्तानलाई नागरिकता दिने विषयमा विवाद थिएन । तर, दुर्भाग्य नागरिकताजस्तो कानुन बनाउदा फास्ट ट्र्याक मा रातारात पास गर्नु हुने थिएन । यो बहुमत र अल्पमतमा विभाजन नगरी राष्ट्रिय सहमतिका आधारमा पास गरिनुपर्ने सवेदनशील विषय थियो ।

संसदले जे पनि गर्न पाउने र गर्न हुने वा बेअंकुस रहने भन्ने जस्तो स्वेच्छाचारिताको शैलीले राष्ट्रियता बलियो हुँदैन । यस्ता गम्भीर विषयमा राजनीतिक दलबीच एकता सहकार्य सहमतिको संस्कृति अवलम्बन गरिनु वाञ्छनीय हुने थियो । सवैधानिक व्यवस्थाअनुसार सम्मानित राष्ट्रपतिबाट १५ बुँदे सन्देशसहित सो विधेयक पुनर्विचार गर्न भनी प्रतिनिधि सभामा फिर्ता पठाएलगत्तै विधायिकाले व्यापक छलफल गरी देश र जनताको हित र स्वार्थ सर्वोपरि ख्याल गरी आफ्नो मनसाय प्रकट गर्नु सवैधानिक अनुकूल हुने थियो तर त्यो दायित्व पूरा गर्नुको बदला अध्यादेश चाहिँ फिर्ता गर्नु नपर्ने विधेयक चाहिँ किन फिर्ता हुने भन्ने प्रश्न खडा गरियो र छलफलै नगरी हुबहु त्यही दोस्रोपटक पठाइयो ।

पुनर्विचारका निम्ति पठाइएको राष्ट्रपतिको आग्रहलाई कुनै सम्बोधन, मर्यादा गरिएन । राष्ट्रपतिकहाँ पेस भएको अध्यादेश र विधेयकको प्रक्रिया फरकफरक हुने र अध्यादेश फिर्ता गर्न नमिल्ने सवैधानिक कानुनी बाध्यता बुझिएन । उल्टै सम्मानित राष्ट्रपतिको संस्थालाई अपमानित रूपमा टीकाटिप्पणी गरियो । त्यतिले नपुगी नेपाली पुरुषसँगको विवाहित विदेशी महिलाको हकमा रहेको प्रतिपक्ष दललगायत अन्य दलको असहमति जन्मसिद्ध नागरिकका सन्तानसँग जोडेर नेकपा एमालेले नागरिकता दिन मिल्दैन भन्यो भन्ने भ्रम अफवाह फैलाएर सत्तारूढ दल अस्वस्थ राजनितिक संस्कार प्रदर्शन गर्न पुग्यो ।

त्यसैगरी सारा जनता, संसद्को विरोध हुँदाहुँदै पनि जबर्जस्ती एमसीसी पास गरी पठाइयो । संसद्लगायत नागरिक समाजको चर्को विरोधपछि रोकिएको एसपीपी सहभागिता सामेलको पत्र पठाइसकिएको छ भनिए पनि कस्तो पत्र पठाइयो संसद्मा देखाइयोस्भन्दा आजसम्म देखाइएको छैन । प्रतिपक्ष भनेको वेटिङ सरकार हो र संसद्मा अहिले पनि एकल दलको हिसाबले बहुमत सांसद रहेको पार्टी हो । तर, प्रतिपक्षको संसदीय हैसियत स्विकारिएको अवस्था छैन र प्रतिपक्षको विरोध र दबाब निस्तेज पारिँदै जान थालिएको छ ।

जुन दल संसदीय प्रणालीको हिमायती आफूलाई ठान्छन् आज तिनै दलहरू संसदीय मूल्यमान्यताको मर्यादा राख्दैनन् भने तिनीहरू कुन चरित्र बोकेका पार्टी हुन् ? प्रश्न उब्जिएको छ आज यस्तै अहंकार र कुशासनले मुलुकमा महँगी बेरोजगारी व्यापारघाटा मुद्रास्फीति विदेशी मुद्रा सञ्चितिमा कमी, समयमा विद्यार्थीले किताब नपाउने समयमा किसानले मल नपाउने फोहोर व्यवस्थापनको असफलता र हरेक कार्यालयमा बढ्दो घुस भ्रष्टाचार ढिलासुस्ती व्यापक छ । कुनै क्षेत्र मा सुशासन छैन । नेपालको संविधान २०७२ को सबैभन्दा पहिलो हरफको वाक्यांश हामी सार्वभौम सत्तासम्पन्न नेपाली जनता एवं सविधानको धारा २ मा नेपालको सार्वभौम सत्ता र राजकीयसत्ता नेपाली जनतामा निहित रहेको छ भन्ने वाक्यांश उल्लेखित छ ।सोहीअनुसार नेपाली जनता २०७४ सालको वैशाखदेखि आजसम्मको स्थानीय चुनावमा सक्रिय सहभागी भए तर आजका राजकीय सत्ता सयन्त्रहरूले वास्तवमै जनतामा निहित राजकीय सत्ता व्यावहारिक रूपले जनतालाई अनुभूति गराउन सकेका छैनन् । जुन जुन आरोप लगाएर ओली सरकार ढालेर सर्वोच्चको परमादेशीमार्फत देउवाको गठबन्धन सरकार बन्यो आज त्यो सरकारले ती आरोप सही साबित गर्न सक्यो त ? भन्दा ती आरोप पनि पुष्टि गर्न सकेको अवस्था छैन । यसबाट ओली सरकारमाथि लगाइएका आरोप केवल जनतालाई भ्रममा पार्ने र आफू सत्ता आरोहण गर्ने मात्र रहेछ भन्ने पुष्टि भएको छ । यसरी गलत आरोप लगाएर जनतामा भ्रम छर्ने र जनतालाई झुक्याउने छुट जनप्रतिनिधिलाई हुन सक्तैन । जनतालाई झुक्यायर गलत फाइदा लिनु भनेको जनतामा निहित सार्वभौमसत्ताको अपमान हो । आजभन्दा सय वर्ष अगाडि सन् १९१७ मा बेलायतको प्रोफेसर हेलाल्ढ जे लास्कीले आफ्नो प्रकाशित पुस्तक सार्वभौमिकताका समस्यासम्बन्धी सार्वभौमिकताका विभिन्न आयामलाई विश्लेषण गरेका छन् । त्यसैगरी लास्कीका अनुसार राज्य र सरकार फरकफरक आयाम हुन राज्यका सार्वभौमिकता सीमित हुन्छन् 'अबगकभ त्यसमा जनताको कन्सेन्टसँगै जोडिएको हुन्छ ।

प्रो. लास्की भन्दछन्, 'जनताको इच्छा भनेको नेताको अथवा राजाको इच्छा मुताविक चल्ने होइन, सार्वभौमिकता राजनीतिक हावा होइन जसरी नेपालमा बहाइन्छ । राजनीतिक दल जनताको भावनाको प्रतिनिधित्व गर्ने माध्यम मात्र हुन तिनीहरू स्वयं जनताको भावना होइनन् ।' संविधानमा लेखिएअनुसारको अक्षर र भावनालाई आत्मसात् गरेर भन्नुपर्दा सार्वभौम सत्ता सम्पन्न जनताप्रति उत्तरदायी र जवाफदेही संस्थाको निर्मार्थ व्यवस्थापिका कार्यपालिका र न्यायपालिकाका कामकारबाहीमा जनताको विश्वास र अपनत्व स्थापित हुन सकोस् ।

सिद्धान्त त संविधानले त्यही परिकल्पना गरेको हुन सक्छ तर त्यसलाई व्यवहारमा उतार्ने क्रममा सबैभन्दा पहिलो सर्त भनेको राजकीय सत्ताका सबै निकाय राजनीतिक दल र तिनका अंशियारले विधिको राज्यमा कुनै दखल नपुऱ्याउन् भन्ने हो । तर, आज कार्यपालिका व्यवस्थापिका र न्यायपालिकाप्रति आमजनताको विश्वास घट्दै गएको देखिन्छ । 'अबगकभ, तिनका सयन्त्रले जनताको मानहानि गर्न कुनै कसर बाँकी राखेको देखिँदैन । यस अवस्थामा संविधानको धारा १८ अनुसार सबै नेपाली समान भने पनि व्यवहारमा राजनीति गर्नेको जीवन अमूल्य तर अरू सर्वसाधारणको जीवन मूल्यहीन देखिन पुगेको छ ।

यसरी संघीय राज्यव्यवस्था केही राजनीतिक व्यवसाय गर्नेहरूका निम्ति गौचरन बन्दै छ । जहाँ राजनीतिक प्राणीहरूका निम्ति राज्यको ढुकुटी सधैं खुला रहन्छ । तर, राज्यसत्ताभन्दा टाढा रहेर बाँच्ने आमनागरिकका निम्ति राजकीयसत्ताको उपादेयता खासै चासोको विषय बन्न सकेको अवस्था छैन । त्यसैले म भन्छु जनता सार्वभौम सम्पन्न मतदान नभएसम्म । राजधानीबाट

संविधानको परिकल्पना राजकीय सत्ताका सबै निकाय राजनीतिक दल र तिनका अंशियारले विधिको राज्यमा कुनै दखल नपु-याउन् भन्ने हो ।

एक वर्षमै १० हजार बढ्यो नेपालीको ऋण, एकजनाको भागमा ६९ हजार !

काठमाडौं, ७ भदौ ।

नेपालले तिर्नुपर्ने सार्वजनिक ऋण प्रत्येक वर्ष बढ्दै गएको छ। पाँच वर्षअगाडि नौ खर्ब १६ अर्ब रुपैयाँ रहेको आन्तरिक र बाह्य ऋण गत आर्थिक वर्ष (आव) २०७८/७९ को अन्त्यसम्ममा बढेर २० खर्ब ११ अर्ब पुगेको छ। यो ऋण पाँच वर्ष अगाडिको तुलनामा ११९.५४ प्रतिशतले बढी हो । पाँच वर्षदेखि सार्वजनिक ऋण प्रत्येक वर्षजसो बढ्दै गएको छ । सार्वजनिक ऋण बढ्दै गएकाले प्रत्येक नेपालीको भारमा पर्ने ऋण पनि बढ्दै जान्छ । एक वर्षअघिको तुलनामा गत आवको अन्त्यसम्म प्रत्येक नेपालीको भागमा करिब १० हजार रुपैयाँ ऋण बढेको छ।

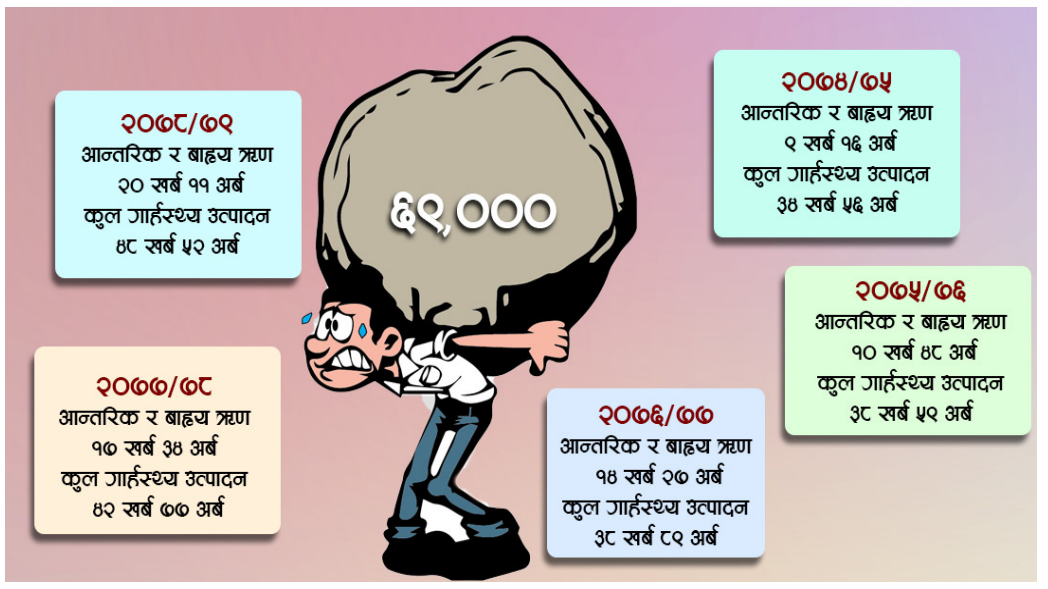

अघिल्लो आव २०७७/७८ को अन्त्यसम्म प्रत्येक नेपालीको भागमा ५९ हजार रुपैयाँ रहेको उक्त ऋण गत आवको अन्त्यसम्म बढेर ६८ हजार ९०० पुगेको हो। नेपाल राष्ट्र बैंकले सार्वजनिक गरेको नेपालले कुल तिर्न बाँकी आन्तरिक तथा बाह्य ऋण र तथ्यांक विभागले सार्वजनिक गरेको २०७८ सालको जनगणनाको प्रारम्भिक जनसंख्या अनुसार उक्त तथ्य निकालिएको हो । राष्ट्र बैंकका अनुसार गत आवको अन्त्यसम्म नेपालको तिर्नुपर्ने बाँकी ऋण कुल २० खर्ब ११ अर्ब ५८ करोड रुपैयाँ रहेको छ। जसमध्ये आन्तरिक ऋण ९ खर्ब ८४ अर्ब २८ करोड रुपैयाँ रहेको छ भने बाह्य ऋण १० खर्ब २७ अर्ब ३० करोड रुपैयाँ रहेको छ। यो ऋण गत आवको कुल गार्हस्थ्य उत्पादनको ४१.५० प्रतिशत हो। हाल नेपालको कुल गार्हस्थ्य उत्पादन ४८ खर्ब ५१ अर्ब ६२ करोड रुपैयाँ रहेको छ। त्यस्तै अघिल्लो वर्षको अन्त्यसम्म यस्तो ऋण १७ खर्ब ३४ अर्ब ४७ करोड रुपैयाँ थियो।

सो वर्ष कुल गार्हस्थ्य उत्पादनको ४०.६० प्रतिशत थियो । एक वर्षमा नेपालले तिर्नुपर्ने ऋण ०.९० प्रतिशत विन्दु बढेको हो। यसरी ऋण बढ्दै जाँदा भावि पुस्तालाई समस्या उत्पन्न हुने नेपाल राष्ट्र बैंकका पूर्व कार्यकारी निर्देशक नरबहादुर थापा बताउँछन्।

उच्चदरले ऋण बढ्दै जाँदा आगामी दिनमा सर्वसाधारणलाई सरकारले दिने सहुलियत र अन्य क्षेत्रमा दिने प्रोत्साहनमा कमी आउने थापाको अनुमान छ।

ऋण कुल गार्हस्थ्य उत्पादनको ४० देखि ५० प्रतिशतको हाराहारी हुनु पर्ने भए पनि अहिलेको रेसियोमा ऋण बढ्दै जाँदा आयातमा आधारित भएको हाम्रो अर्थतन्त्रमा समस्या पर्न सक्ने उनी बताउँछन्।

"सरकारले बजेट घाटा र सार्वजनिक ऋणलाई एउटा निश्चित विन्दुमा कायम गर्नुपर्ने हुन्छ । अहिलेको रेसियोमा ऋण बढ्दै गयो भने अर्थतन्त्रमा आगामी दिनमा आइपर्ने समस्या झेल्न सकिँदैन," उनले भने, "सार्वजनिक ऋण बढ्दै जाने हो भने आगामी दिनमा सर्वसाधारण नागरिकलाई राहत दिने सवाल होस् वा आर्थिक प्रोत्साहन गर्ने कार्यक्रम सरकारले गर्न सक्दैन।

सरकारको भूमिका रहने गरेर सार्वजनिक ऋण कायम राख्नुपर्ने थापाको भनाइ छ । राष्ट्रिय जनगणना २०७८ अनुसार नेपालको जनसंख्या दुई करोड ९१ लाख ९२ हजार ४८० रहेको तथ्यांक विभागले जनाएको छ। उक्त जनसंख्यालाई हालको ऋण भाग लगाउँदा प्रतिव्यक्ति ६८ हजार रुपैयाँ ९०७ रुपैयाँ भागमा परेको छ । अघिल्लो वर्ष नै राष्ट्रिय जनगणना गरिएकाले सो वर्ष पनि अहिलेकै हाराहारी जनसंख्या हुन सक्ने अनुमान लगाउन सकिन्छ। सोही कारण नेपालले तिर्नुपर्ने अघिल्लो वर्षको अन्त्यसम्मको ऋण पनि अहिलेकै जनसंख्यालाई भाग लगाइएको हो । यो ऋण राज्यले विदेशबाट विभिन्न पिरियोजना बनाउन ल्याएको हुन्छ । तर, समयमा नै यस्ता परियोना बन्न नसक्दा राज्यलाई दायित्व बढ्दै जान्छ । उक्त ऋण तिर्नका लागि सरकारले सर्वसाधारण जनतामा नै कर थुपार्छ । गत आवको अन्त्यसम्म सरकारले दुई खर्ब ३१ अर्ब ३० करोड रुपैयाँ आन्तरिक ऋण परिचालन गरेको छ भने ४७ अर्ब ३३ लाख रुपैयाँ साँवा भुक्तानी गरेको छ। त्यस्तै उक्त अवधिसम्म एक खर्ब २२ अर्ब दुई करोड रुपैयाँ बाह्य ऋण परिचालन गरेको छ।

कसरी बढ्छ सार्वजनिक ऋण ?

वैदेशिक अनुदान दिन प्रतिदिन घट्दै जाँदा सार्वजनिक ऋण बढ्दै गएको छ। पछिल्लो ३० वर्षदेखि वैदेशिक अनुदान लगातार घट्दै गएकोले वैदेशिक ऋण बढ्दै गएको थापा बताउँछन् । अनुदान घट्दै गएपछि सरकारले केही आन्तरिक ऋण परिचालन गर्ने गर्दछ।

त्यस्तै बजेटको आकार प्रत्येक वर्ष बढ्दै जाँदा पनि सार्वजनिक ऋणको बोझ बढ्दै जान्छ। गतवर्ष १६ खर्ब ३२ अर्ब ८३ करोड रुपैयाँ विनियोजन गरिएको थियो । चालु आवमा १७ खर्ब ९३ अर्ब ८३ करोड रुपैयाँ बजेट विनियोजन गरेको छ । यसले पनि सार्वजनिक ऋण बढ्दै गएको देखाउँछ।

नेपाली रुपैयाँ कमजोर हुँदा अमेरिकी डलरको मूल्य बढ्दै जाने र सार्वजनिक ऋण पनि बढ्दै जान्छ। पछिल्लो समय नेपाली रुपैयाँ कमजोर भएर अमेरिकी डलरको मूल्य हालसम्मकै उच्च भएको छ । अहिले अमेरिकी एक डलरको खरिद मूल्य १२७ रुपैयाँ ९५ पैसा छ। यो मूल्य भदौ ५ गतेको हो। त्यस्तै आन्तरिक ऋणको ब्याजदर बढ्दै जाँदा पनि सार्वजनिक ऋण बढ्दै गएको छ। कुल गार्हस्थ्य उत्पादन ऋण बढेको तुलनामा बढ्न नसक्दा पनि ऋण दिन प्रतिदिन बढ्दै गएको हो। कुल गार्हस्थ्य उत्पादन बढ्दै गए सार्वजनिक ऋण यसरी बढ्दै नजाने थापा बताउँछन् । (बाह्रखरी)

कपिलवस्तुमा कुल मतदाता ३ लाख ८२ हजार ३७

कपिलवस्तु ७ भदौ। (गौबुस)

कपिलवस्तुमा आगामी मंसिर ४ मा हुने निर्वाचनकालागि ८ हजार ९३७ मतदाता थपिएका छन। प्रारंभिक विवरण अनुसार जिल्लामा कुल ३ लाख ८२ हजार ३७ मतदाता रहेका छन । जसमा पुरुष २ लाख ४ हजार ३४ र महिला १ लाख ७७ हजार ९९३१ रहको छन । यस्तै अन्य २ जना छन। गत स्थानीन निर्वाचनमा जिल्लामा कुल २ लाख ७३ हजार १ सय मतदाता थिए। आउने मंसिर ३ गते भित्र १८ बर्ष पुरा भई मतदातामा संलग्न हुने मतदाता भने बाकी रहेको छ।

जिल्ला निर्वाचन कायौलयद्धारा आयोजित मतदाता नामावली अध्यवधीक - दाबी बिरोध २०७९ सम्बन्धी सरोकारवालासंग गरिएको अन्तरक्रिया कार्यक्रममा सो जानकारी आएको हो । प्रारंभिक बिवरण अनुसार जिल्लाको मतदाता संख्या ३ लाख ८२ हजार ३७ रहेको र फाईनल मंगलवार साझ सम्म आउने उनले बताईन। यही भदौ १३ देखि १९ भदौ सम्म मतदाताको त्रुटी सच्चाउने, दोहोरापन हटाउने, मृत्यु भएकाहरुको नामावली हटाउने,लागतयका काम हुने भएकाले सम्बन्धित दर्ता अधिकारीकोमा समय मै निबेदन दिन उनले आग्रह गरिन । यस बारेमा स्थानीय एम रेडियोमा सुचना प्रशारण भएको र वाडहरुमा समेत सुचना प्रकाशित गरिने उनले बताईन।

सो अवसरमा प्रजिअ धर्मेन्द्र कुमार मिश्रले निर्वाचन स्वच्छ र मर्यादीतरुपमा हुन सबैको सहयोग आवश्यक रहेको बताए । उनले बेलैमा सबैले आफनो बिवरणहरु निर्वाचन कार्यालय दिन सुझाव समेत दिए । कार्यक्रममा जिल्लाका सुरक्षा निकायका प्रमुखहरु, राजनीतक दलका नेता तथा प्रतिनिधि, बिभिन्न सरकारी र गैर सरकारी कार्यालय प्रमुख र प्रतिनिधको समेत सहभागीता थियो।

श्री पट्खौली माध्यमिक विद्यालय

ओमसतिया-५, पट्खौली, रुपन्देही

शिक्षक आवश्यकता सम्बन्धी सूचना

उपरोक्त सम्बन्धमा यस ओमसतिया गा.पा. रुपन्देहीको मिति २०७८/८/१२ गतेको पत्र संख्या ०७८/७९ तथा च.नं. ७३३ को प्राप्त पत्र अनुसार तथा वि.व्य.स. को मिति २०७९/४/११ गतेको निर्णय अनुसार यस श्री पट्खौली मा.वि. मा देहाय बमोजिमको पद रिक्त रहेको हुनाले उत्तः पदमा निम्न लिखित योग्यता पुगेका नेपाली नागरिकबाट दरखास्त दिन आव्हान गरिन्छ।

तपसिल:

१. विज्ञापन नं. १/२०७९/०८० (मा.वि. अंग्रेजी)
२. तहः मा.वि. (शिक्षण सिकाई अनुदान)
३. शैक्षिक योग्यताः मान्यता प्राप्त शैक्षिक संस्थाबाट अंग्रेजी मुलः विषय लिई स्नातक वा सो सरह उत्तिण
४. उमेरः १८ बर्ष पुरा भई ४० बर्ष ननाघेको
५. परिक्षा दस्तुरः २५००/- (दुई हजार पाँच सय मात्र)
६. दरखास्त दिने मितिः २०७९/५/८ देखी २०७९/५/२२ गते , ४:०० बजेसम्म
७. परिक्षाको किसिमः लिखित/अन्तर्वाता/ आवश्यकता अनुसार प्रयोगात्मक
८. सम्पर्क मितिः २०७९/५/२३ गते सोहि दिन परिक्षा मिति तोकिनेछ।
९. तलक स्केलः नेपाल सरकारको नियमानुसार
१०. आवश्यक कागजातहरुः
क. नेपाली नागरिकताको प्रतिलिपी १ थान
ख. शैक्षिक योग्यताको प्रतिलिपी १/१ थान
ग. निरोगिता प्रमाणपत्र १ थान
घ. अध्यापन अनुमती पत्रको प्रतिलिपी १ थान
ङ. हस्तलिखित निवेदन १ थान फोटो टाँस गरिएको
च. परिक्षाको दिन सम्पूर्ण उम्मेदवारले आ-आफ्नो सक्कल प्रमाणपत्र ल्याउनु पर्ने।

नोटः रित नपुगेको आवेदन स्वत रद्द हुनेछ।

सम्पर्क नं. ९८०६९९७७८२, ९८४२३६५८७३

विदेशी नागरिक नेपालको बाटो भएर तेस्रो मुलुक जान पाउने

काठमाडौं, ७ भदौ।

सरकारले विदेशी नागरिकलाई नेपालको बाटो भएर तेस्रो मुलुक जान नपाउने प्रतिबन्ध हटाएको छ। १३ वैशाख २०७८ मा त्रिभुवन विमानस्थलबाट तेस्रो मुलुक प्रस्थान गर्ने उद्देश्यले नेपाल आउन र यो विमानस्थललाई पारगमनका रुपमा प्रयोग गरी अन्य गन्तव्य जान नपाउने गरी रोक लगाएको थियो। तर, विमानस्थल भित्रै ट्रान्जिट गरी जानेका लागि भने रोकतोक थिएन।

सोमबार बसेको मन्त्रिपरिषद् बैठकले १३ वैशाख २०७८ को निर्णय खारेज गरेसँगै अब भने कुनै पनि विदेशी नागरिक नेपाल अवतरण गरी यहाँबाट जुनसुकै तेस्रो गन्तव्यमा जान पाउने छन् । कोभिड-१९ महामारीका बेला भारतीय नागरिक नेपाल आएर साउदी अरेबिया जाने क्रम बढेपछि गत वर्ष सरकारले यस्तो निर्णय गर्नु परेको थियो। पर्यटन व्यवसायीले भने यो निर्णय खारेज गर्न माग गरिरहेका थिए। सरकारका प्रवक्ता तथा सञ्चार तथा सूचना प्रविधिमन्त्री ज्ञानेन्द्र कार्कीका अनुसार सोमबारको मन्त्रिपरिषद् बैठकले यस्तो प्रतिबन्ध हटाउने निर्णय गरेको हो।

भूमिकास्थान नगरपालिका

नगर कार्यपालिकाको कार्यालय

नुवाकोट, अर्घाखाँची
लुम्बिनी प्रदेश, नेपाल

Website: bhumikasthanmun.gov.np
E-mail: bhumikasthanmunicipality@gmail.com

एम.आई.एस. अपरेटर (राजपत्र अनङ्कित प्रथम श्रेणी सरह) पद करारमा पदपुर्तिका लागि दरखास्त आह्वान

(प्रथम पटक सूचना प्रकाशित मितिःर२०७९/०५/ ०८)

राष्ट्रिय परिचयपत्र तथा पञ्जीकरण विभागबाट सञ्चालित सामाजिक सुरक्षा तथा व्यक्तिगत घटना दर्ता प्रणाली सुदृढीकरण आयोजना अन्तर्गत यस नगरपालिका अन्तर्गत रहने सामाजिक सुरक्षा तथा व्यक्तिगत घटना दर्ता प्रणाली सुदृढीकरण सेवा इकाईमा रिक्त रहेको एम.आई.एस. अपरेटर पदमा खुल्ला प्रतिस्पर्धाद्धारा करारमा नियुक्ति गर्नुपर्ने भएकाले देहाय बमोजिमका योग्यता पुगेका ईच्छुक नेपाली नागरिकहरुबाट यो सूचना प्रथम पटक प्रकाशित भएको मितिले १५ दिनभित्र (२०७९/०५/२२ गते अपरान्ह ५:०० बजेसम्म) यस कार्यालयमा दरखास्त आह्वान गरिएको छ।

१. पदः **एम.आई.एस. अपरेटर (राजपत्र अनङ्कित प्रथम श्रेणी सरह)**
   क. आवश्यक पद संख्याः १ जना
   ख. आवश्यक न्यूनतम योग्यताः मान्यता प्राप्त शिक्षण संस्थाबाट १०+२ मा कम्प्युटर विषय लिई उत्तीर्ण गरेको वा प्रविणता प्रमाणपत्र तह वा सो सरह उत्तीर्ण गरी मान्यता प्राप्त संस्थाबाट कम्तिमा ६ महिना कम्प्युटर सम्बन्धी तालिम प्राप्त गरेको।
२. **माथि उल्लेखित पदका लागिः**
   क. तलबः नेपाल सरकारको नियमानुसार
   ख. दरखास्त दिने अन्तिम मितिसम्म १८ वर्ष पुरा भई ४० वर्ष ननाघेको।
   ग. भविष्यमा सरकारी वसेवाका लागि अयोग्य ठहरिने गरी कुनै कारवाहीमा नपरेको।
३. दरखास्त दिने तरिकाः कार्यालयबाट दरखास्त फाराम लिई उम्मेदवारले दरखास्त फारम भरी यस कार्यलयमा पेश गर्नु पर्नेछ।
४. उल्लेखित पदमा दरखास्त दिँदा कुनै दस्तुर लाग्ने छैन।
५. करार अवधि एक पटकमा बढीमा ६ महिनाको हुनेछ। काम सन्तोषजनक भएमा आयोजना अवधि सम्म करार सम्झौता नविकरण गर्न सकिनेछ।
६. जनशक्ती छनौट प्रकिया सामाजिक सुरक्षा तथा व्यक्तिगत घटना दर्ता प्रणाली सुदृढीकरणा आयोजनाको सेवा इकाइको लागि जनशक्ति छनौट सम्बन्धी मापदण्ड २०७६ बमोजिम हुनेछ ।
७. **दरखास्त फारम भर्दा पेश गर्नुपर्ने कागजातहरुः**
   १. नेपाली नागरिकताको प्रमाणपत्र,
   २. पासपोर्ट साइजको फोटो (हालसालै खिचेको),
   ३. न्यूनतम शैक्षिक योग्यताको लब्धांकपत्र (Transcript), चारित्रिक प्रमाणपत्र
   ४. न्यूनतम शैक्षिक योग्यता भन्दा एक तह माथिल्लो शैक्षिक योग्यता भएमा सोको लब्धाङ्कपत्र (Transcript)
   ५. प्रविणता प्रमाणपत्र तह वा १०+२ मा कम्प्युटर विषय लिई अध्ययन नगर्नेको हकमा कम्प्युटर तालिमको प्रमाणपत्र,
   ६. कार्य अनुभव भएमा सो को प्रमाणपत्र,

भूमिकास्थान नगरपालिका
नुवाकोट अर्घाखाँची

विशेष भेला सम्बन्धी सूचना

सिद्धार्थनगर नगर सहकारी समन्वय समिति (संजाल)को विशेष भेला निम्न मिति, समय र स्थानमा हुने भएकाले सिद्धार्थनगरभित्र मुख्य कार्यालय रहेका सम्पूर्ण सहकारीका अध्यक्षज्यूहरु (संजालका सदस्यहरु)लाई अनिवार्य उपस्थिति भइदिनुहुनका लागि यसै सूचनामार्फत जानकारी गराइन्छ।

मिति : २०७९ भदौ २५ गते शनिबार
समय : बिहान ७:३० बजे
स्थान : सिद्धार्थनगर नगरपालिका कार्यालयको सभाहल

पुनश्च : यदी स्थान परिवर्तन भएमा सञ्चार माध्यममार्फत पुनः जानकारी गराइनेछ।

खिमबहादुर खत्री (सचिव) मो.नं. : ९८५७०२००३४

कुलप्रसाद न्यौपाने (अध्यक्ष) मो. नं. : ९८५७०२२०४५

क.र.दर्ता नं. १४५१६७/०७२/७३
रुपन्देही जि.हु.दर्ता नं. १२/०७१/७२

२६ वर्षपछि जोडियो अध्यापन पेशाको कडी

रोल्पा, ७ भदौ ।

सरकारले माओवादी सशस्त्र द्वन्द्व र आन्दोलनका कारण जागिर गुमाएका शिक्षक तथा कर्मचारीहरुलाई पुनर्बहाली गर्ने निर्णय गरेसँगै रोल्पाका १५ जना अध्यापन पेशामा फर्किएका छन् । १५ जना शिक्षकहरूले पुनर्बहालीको पत्र बुझेर सम्बन्धित विद्यालयमा हाजिर भई पढाइरहेको शिक्षा विकास तथा समन्वय इकाइ रोल्पाले जनाएको छ ।

मन्त्रिपरिषद बैठकले द्वन्द्वकालमा जागिर गुमाएका देशभरका ५८६ जना द्वन्द्वपीडित शिक्षक तथा कर्मचारी व्यवस्थापनको निर्णय गरेको थियो । उनीहरुले विद्यालयमा हाजिर भएको मितिदेखिको तलब भत्ता लगायतका सुविधा पाउने तर सेवाबाट हटाइएको मितिदेखि पुनर्बहाली भई हाजिर नहुन्जेलसम्मको अवधिको तलब भत्ता, बिदा, पोशाक, चाडपर्व खर्च लगायत सुविधा नपाउने निर्णय गरेको थियो । पुनरावेदन अदालतका पूर्वमुख्य न्यायाधीश गोविन्दप्रसाद पराजुलीको अध्यक्षमा गठित कार्यदलले २०७३ मंसिरमा दिएको प्रतिवेदन अनुसार मन्त्रिपरिषदले सो निर्णय गरेको थियो ।

सरकारको निर्णय अनुसार पुनर्बहाली भएका शिक्षकहरुमध्ये एक हुन् रोल्पाका कुमार शाह । उनी निम्नमाध्यमिक तहमा दरबन्दी कायम रहने गरी पुनर्बहाली भएका छन् । २०५३ साल जेठदेखि छोडेको शिक्षण पेशामा उनी २६ वर्षपछि फेरि जोडिएका छन् ।

प्रहरीको तारोमा परेपछि छाडेका थिए जागिर

जनसेवा माध्यमिक विद्यालय राङ्सीमा कार्यरत रहेकै बेला २०५२ साल फागुन १ गते माओवादी सशस्त्र युद्धको घोषणा भयो । शिक्षण पेशासँगै माओवादी राजनीति पनि गर्ने भएकाले उनी राज्य पक्षको तारोमा परे । त्यसपछि केही समय भूमिगत भएर राङ्सी गाउँमै बसे । राङ्सी वर्तमान उपराष्ट्रपति नन्दबहादुर पुनको गाउँ हो ।

लामो समय पठनपाठन अवरुद्ध भएपछि विद्यार्थी र अभिभावकको आग्रहमा उनले प्रहरीलाई छक्याउँदै विद्यालय आएर पढाउने गर्थे । राज्यको दमन बढ्दै जान थालेपछि भने उनी २०५३ साल जेठदेखि पूर्णकालीन कार्यकर्ताको रुपमा भूमिगत भए ।

त्यसअघि उनले २०४३ सालदेखि माविं हरिगाउँ रोल्पामा अस्थायी शिक्षकको रुपमा अध्यापन गर्थे । २०४७ सालमा प्राथमिक तह र २०५० सालमा निम्न माध्यमिक तहमा स्थायी शिक्षकको रुपमा नाम निकालेसँगै उनी जनसेवा माविं राङ्सीमा पोष्टिङ भएका हुन् । सशस्त्र युद्धकालमा उनले विभिन्न क्षेत्रको जिम्मेवारी सम्हाले । उनी माओवादी लडाकु तर्फ प्लाटुन सहायक कमाण्डरसम्म भए । लडाकुमा केही समय काम गरेपछि उनलाई पार्टीले सांगठनिक काममा खटायो । 'पार्टीको रोल्पा जिल्ला समितिको सचिवालय सदस्य भएर केही समय संगठनमा काम गरेपछि २०५६ सालमा मेरो सरूवा काठमाडौंमा भयो । केन्द्रीय प्रचार विभागमा जिम्मेवारी तोकिएको थियो' शाहले भने, 'केन्द्रीय आधार इलाकालाई काठमाडौंसँग जोड्ने भन्दै मलाई काठमाडौं पठाइएको थियो । माओवादीको मुखपत्र जनादेश लगायतमा काम गरें ।' शान्ति प्रक्रियापछि भने उनी माओवादीले नै प्रकाशन गर्ने 'रेडस्टार' अँग्रेजी मासिकको सम्पादक भएका थिए ।

२०५८ साल मंसिर ८ गते घोराही आक्रमणपछि सेना परिचालन भयो । उनी २०५८ साल फागुन ३ गते काठमाडौंको महाराजगञ्जबाट पक्राउ परे । उनलाई १ महिना प्रहरीको कष्टडी र २ महिना सेनाको कष्टडीमा छाउनी, स्वयम्भु लगायतका व्यारेकमा राखियो ।

'सेना र प्रहरीको चर्को यातनाले उनले आँखा देख्दैनथें, कान सुन्दैनथें, नाकले गन्ध भने थाहा पाउँथ्यो' शाहले विगत स्मरण गरे, 'निरन्तर करेन्ट लगाएर स्मरण शक्ति गुमेको जस्तो भएको थियो ।'

प्रचण्डलाई छाडेर मोहन वैद्यको साथ

कष्टडीबाट रिहा भएपछि उनले पार्टी हेडक्वाटर नजिक भएर काम गर्ने अवसर पाए । हेडक्वाटर माओवादी अध्यक्ष पुष्पकमल दाहाल प्रचण्डलाई भन्ने गरिन्थ्यो । हेडक्वाटरसँग भारतको लखनउ, मुम्बई, ओखला जस्ता ठाउँमा बसेको उनको भनाइ छ । हेडक्वाटर केन्द्रीय आधार इलाका रोल्पा आउने भएपछि उनी पनि सँगै नेपाल आए । रोल्पा आएसँगै उनलाई पार्टीको जिल्ला सेक्रेटरी र त्यसपछि जिल्ला सहइन्चार्जको जिम्मेवारी दिइयो ।

शान्ति प्रक्रियाको बहानामा खोजिएको सेफ ल्याडिङले अहिलेसम्म गरेको लगानी डुब्ने भन्दै नेतृत्वलाई सुझाव दिइरहन्थे । सेफ ल्याण्डिङको नाममा सेटब्याक हुन लागेको उनको बुझाइ थियो । पुरानै संसदीय व्यवस्थामा जाने हो भने जनयुद्ध प्रति नै प्रश्न उठ्ने भन्दै उनले पार्टी फोरमहरुमा बारम्बार कुरा राखे । युद्धमा उनले भाइ धमेन्द्र शाह गुमाए । माओवादी आन्दोलनमा लागेका शाहलाई सेनाले पक्रेर हत्या गरेको थियो ।

शान्ति प्रकृयापछि २०६९ सालमा प्रचण्डसँग बस्न नसक्ने भन्दै मोहन वैद्यले पार्टीबाट सम्बन्ध विच्छेद गरी नयाँ पार्टी गठन गरे । शाह वैद्यको पार्टीमा सामेल भए । सो पार्टीका केन्द्रीय सदस्यसम्म भएका उनी अहिले राजनीतिमा सक्रिय छैनन् । उनले पार्टीको पैसाले राजनीति नगरेको बताउँछन् । 'पार्टीबाट एक पैसा लिएको छैन, राजनीतिकै कारण भएको पैतृक सम्पत्ति सकियो', शाहले भने ।

माओवादी पार्टी विभाजनसँगै सक्रिय राजनीतिलाई विश्राम दिएका उनले व्यावसायिक पत्रकारिता अँगाल्ने सोचका साथ राजधानी दैनिकमा पनि काम गरे । उपसम्पादकका रुपमा उनले त्यहाँ विचार पृष्ठ हेर्थे । केही समयपछि काम गर्न जान छाडे । उनले केही अनलाइनमा पनि काम गरे । पत्रकारिता रोजाइको पेशा भएको उनको भनाइ छ । 'राजनीति र समाजसँग सम्बन्ध जोड्ने भनेकै पत्रकारिता भएकाले यो मेरो रुचिको पेशा हो', शाहले भने ।

शिक्षा क्षेत्रमा सन्तुष्ट

२०५३ साल जेठदेखि छोडेको शिक्षण पेशामा उनी २६ वर्षपछि फेरि जोडिएका छन् । उनी सुनिलस्मृति गाउँपालिका-२ हरिगाउँमा रहेको माध्यमिक विद्यालयमा निम्न माध्यमिक शिक्षकको रुममा कार्यरत छन् ।

२६ वर्ष टुटेको कडी जोडिएकोमा उनी खुसी छन् । 'शिक्षण पेशा अन्य पेशाभन्दा अलि खुला लाग्छ' उनले भने । भित्रैदेखि लाग्ने हो भने शिक्षा क्षेत्रबाट छिटो सामाजिक परिवर्तन ल्याउन सकिने उनको बुझाइ छ । लामो समयपछि शिक्षा क्षेत्रमा जोडिएकोमा पूर्ण सन्तुष्ट रहेको उनले बताए । उनी भूमिगत हुनु अघि अंग्रेजी साहित्यमा स्नातकोत्तर तहका लागि थेसिस लेख्ने तयारीमा थिए । 'स्नातकोत्तर सकेर सोलुखुम्बु क्याम्पसमा लेक्चर भएर जाने कुरा हुँदै थियो तर समय र परिस्थितिले साथ दिएन' उनले विगत सम्झदै भने, 'अभि सुवेदी लगायतको गुरुहरुले लेक्चर भएर सोलुखुम्बु जान निकै प्रोत्साहन गर्नुभएको थियो ।'

सशस्त्र युद्ध शान्ति प्रक्रियामा आएपछि उनले पढाइलाई निरन्तरता दिए । अंग्रेजी साहित्य, राजनीति शास्त्र, ग्रामीण विकास र इतिहास विषयमा स्नातकोत्तर गरेको उनी बताउँछन् । कानूनमा एलएलबी गरेका उनी अधिवक्ता समेत हुन् । राजनीतिशास्त्रमा विद्यावारिधिको शोधार्थी उनले 'नेपाली माओवादी आन्दोलनमा नेतृत्वको समस्या' विषयमा विद्यावारिधि गर्न लागेको सुनाए । (अनलाइनखबर)

भैरहवामा बिहीबार तीज उत्सव हुने

गौतमबुद्ध सन्देश

भैरहवा, ७ भदौ ।

ओके मिडिया र युनिक साउण्ड, भैरहवाको संयुक्त आयोजनामा भैरहवामा तीज उत्सव-२०७९ हुने भएको छ । यही भदौ ९ गते बिहीबार दिउँसो साढे ३ बजेदेखि राती ९ बजेसम्म सानु डिर्पाटमेन्ट स्टोरको पार्किङ क्षेत्रमा उक्त कार्यक्रम हुने आयोजकले मंगलबार भैरहवामा पत्रकार सम्मेलनमार्फत जानकारी गराएका छन् ।

पत्रकार सम्मेलनमा बोल्दै न्यूज ओकेका सम्पादक मनोरञ्जन शर्माले तीजमा यस क्षेत्रका दिदीबहिनीहरुलाई एकैस्थानमा ल्याएर शुभकामना साटासाट साथै मनोरञ्जन प्रदान गर्नु कार्यक्रमको उद्देश्य भएको बताए । उनले भने, 'होटल रेष्टुरेण्टमा सीमित रहँदै आएको तीजका कार्यक्रमलाई खुल्ला रुपमा दिदीबहिनीलाई भेला गराइ तीजमय वातावरण प्रदान गर्नु कार्यक्रमको उद्देश्य हो ।'

कार्यक्रममा शुभकामनासहित तीजको महत्व, तीजमा दर खाँदा र ब्रत बस्दा ध्यान दिनुपर्ने कुराबारे चिकित्सकको भनाइ, तीजको सौन्दर्यता, ब्यूटी टिप्सबारे जानकारीका साथै विविध साँस्कृतिक कार्यक्रम, तीज गित, तीज गीतमा नृत्य र गायन कार्यक्रम हुने शर्माले जानकारी दिए ।

सांगीतिक कार्यक्रममा रेनु राना मगर, कल्पना कुशुम, आरती रुचाल, हरिकला सुनार र ए.एस. डान्स समूहको प्रस्तुति उनले बताए । त्यस्तै फूड स्टल, तीजका सामग्री विक्री, फ्री मेहन्दी, तीज कोशेली, कस्मेटिक सामान, गिफ्ट हेम्पर र दर समेत खुवाउने कार्यक्रम रहेको उनको भनाइ छ । कार्यक्रम सम्पन्न गर्न करिब २ लाख रुपैयाँ खर्च हुने उनले जानकारी दिए ।

शर्माकाअनुसार कार्यक्रममा सहयोगी संस्थाका रुपमा सिद्धार्थ उद्योग वाणिज्य संघ रुपन्देही, कृषि विकास बैंक लिमिटेड, जेसीआई सिद्धार्थ लेडी नेपाल, लायन्स क्लब अफ सिद्धार्थनगर नोबल लेडिज, आस्था उद्यमी महिला संघ, लायन्स क्लब अफ सिद्धार्थनगर लोटस्, लायन्स क्लब अफ सिद्धार्थनगर टुलिप, लायन्स क्लब अफ सिद्धार्थनगर सृजनशील, ब्यूटिसियन संघ सिद्धार्थनगर, इनरह्वील क्लब अफ लुम्बिनी, लायन्स क्लब अफ लुम्बिनी क्रियटिभ लेडी लगायत संस्था रहेका छन् । त्यस्तै कार्यक्रममा साउण्ड लाइट पार्टनरका रुपमा युनिक साउण्ड, हस्पिटालिटी पार्टनरका रुपमा कौशी डाउनटाउन, ग्राफिक्स प्रिन्टीङ्ग पार्टनरका रुपमा एके ग्राफिक्स रहेका छन् ।

युनिक साउण्ड, भैरहवाका प्रोप्राइटर रइस खानले कोरोना महामारीको कारण केही वर्ष व्यवसाय प्रभावित भएको बताए । उनले स्थानीय बजारको प्रबर्द्धनका लागि आ-आफ्नो क्षेत्रबाट अघि बढ्नुपर्नेमा जोड दिए । ओयु समूह (ओके युनिक)ले विगतमा पनि फूड फेस्टीभल यसै स्थानमा आयोजना गरिसकेको छ ।

विद्यार्थीलाई ल्यापटप हस्तान्तरण

भैरहवा, ७ भदौ । (गौबुस)

रुपन्देहीको रोहिणी गाउँपालिकाले दृष्टिबिहीन विद्यार्थीलाई ल्यापटप हस्तान्तरण गरेको छ । गाउँपालिकाले रोहिणी-४ की जानकी केवटलाई ल्यापटप हस्तान्तरण गरेको हो । दृष्टिबिहीन विद्यार्थीलाई पठनपाठनमा थप प्रोत्साहन होस् भन्ने उद्देश्यले ल्यापटप प्रदान गरिएको गाउँपालिकाका अध्यक्ष विद्या प्रसाद यादवले बताए । उनले भने, 'यसअघि आधारभूत तह स्तरीय कक्षा ८ को परीक्षामा उत्कृष्ट अंक ल्याउने विद्यार्थीहरुलाई साइकल वितरण तथा सम्मान गरिएको थियो ।' गाउँपालिकाले शिक्षा क्षेत्रलाई जोड दिदै आएको उनले बताए ।

गाउँपालिका अध्यक्ष विद्या प्रसाद यादव, उपाध्यक्ष शिवकान्ति हरिजन, प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत पर्शुराम पोखरेल, रोहिणी-१ का वडाअध्यक्ष आविद अली पठानले रुपन्देही केवटलाई ल्यापटप हस्तान्तरण गरेका हुन् । केवट हाल रुपन्देहीको तिलोत्तमा नगरपालिकास्थित शान्ति नमूना माध्यमिक विद्यालयमा कक्षा ९ मा अध्ययनरत छिन् ।

गौतमबुद्ध मिडिया प्रा.लि. द्वारा प्रकाशित **गौतमबुद्ध सन्देश दैनि**कका लागि **अध्यक्ष** : खिम बहादुर खत्री, **कार्यालय प्रमुख/ प्रबन्ध सम्पादक** : बिष्णु प्रसाद भट्टराई, **सम्पादक** : कुलमणि ज्ञवाली, **सह-सम्पादक** : रबिन्द्र प्रताप गुप्ता
प्रधान कार्यालय : सि.न.पा.-७ भैरहवा, रूपन्देही, **फोन नं.**:०७१-५७४३३०, **Email: gbsnews7@gmailcom** (समाचार), **gbsadd2018@gmailcom**(विज्ञापन) मुद्रण : रुरु प्रिन्टिङ प्रेस, बुटवल